

Lijepe riječi pomažu graditi odnos

- Alo, dokle ćeš se glupirat?
- Ma znaš li ti što radiš?
- Ne možeš to tako.
- To ti tako ne ide. Ne valja.
- Ajde konačno učini nešto pametno.
- Nikako da shvatiš.
- Zar ne vidiš da tako ne možeš dalje.
- To ti je bezveze.

Čemu služe ovakve riječi?

- Ohrabrvanju? Osnaživanju?
- Jačanju pripadnosti i povezanosti?

Što ja želim da primatelj poruke s dobivenom porukom učini?

Želim da nešto kod sebe promijeni. Jer, ja vidim dobro i točno kako stvari stoje, a primatelj poruke to ne vidi. Drugim riječima ja želim upravljati ponašanjem druge osobe; ja pokušavam kontrolirati drugu osobu.

I kako se osjeća primatelj i kako tada razmišlja?

- Ne baš ugodno.
- Ovakve poruke, ne samo da ne pomažu, nego i destruiraju postojeće resurse osobe kojoj ih upućujemo.
- Dugoročno – s tom osobom rušimo odnos.

U našem svakodnevnom upotrebnom rječniku vjerojatno imamo mnogo riječi s pozitivnim predznakom, koje su poticajne i ugodne. Primjerice: nježnost, bliskost, dar, sreća, vjera, nježnost, povjerenje, ljubav, zanos, molitva, snaga, mir, pripadanje, uvažavanje, sloboda...

Ovakve riječi umetnute u našu komunikaciju potakle bi doživljaj međusobne bliskosti i uvažavanja, a odnos bi bio obostrano prihvatljiviji.

Možemo li umjesto izjava na početku ovog teksta donijeti odluku da čemo:

1. Odustati od pokušaja kontroliranja druge osobe i
2. Da čemo u komunikaciju umetnuti neku riječ s pozitivnim nabojem?

Što kaže William Glasser o osobama koje pokušavaju kontrolirati druge?

"Nesretni ljudi ... uglavnom procjenjuju ponašanja drugih i provode svoje vrijeme kritizirajući, žaleći se i osuđujući u pokušaju da ih prisile da se poprave. Sretni ljudi procjenjuju svoje vlastito ponašanje i stalno nastoje poboljšati sebe." I dodaje:

"Teško je, ako ne i nemoguće, voljeti nekog tko vas želi kontrolirati i mijenjati ili nekog koga vi želite kontrolirati i mijenjati"

A Vi, želite voljeti i biti voljeni?